

Nettoresultatet er som sagt, at finansloven, som den er vedtaget her i Folketinget, giver et skub i den rigtige retning. Vi slanker det centrale, det statslige, vi opruster det decentrale, det kommunale, det amtskommunale.

Lad mig slutte af med en enkelt bemærkning om det lange sigt. Målsætningen for regeringen er, at regionerne styrkes på en sådan måde, at de fremover i højere grad selv kan skabe og generere en økonomisk vækst. Vi må se i øjnene, at det ikke er nogen let opgave. Mange af de udsatte regioner mangler jo netop de grundlæggende drivkræfter for vækst, f.eks. veluddannet arbejdskraft og virksomheder, der er villige til at investere i regionen.

Sådan er nu engang den regionale situation, som regeringen, om jeg så må sige, har arvet, da regeringen trådte til. Det kræver en langsigtet regionalpolitisk indsats at rette op på det billede.

På lang sigt skal vi imidlertid sikre, at de udsatte regioner i højere grad selv kan skabe en økonomisk vækst. Attraktive levevilkår, en veluddannet arbejdskraft og en høj beskæftigelse er både midler og mål i den forbindelse. Som på andre områder er kodeordet hjælp til selvhjælp i stedet for passiv hjælp. Det er ikke sikkert, at det er tilstrækkeligt, hvad vi nu har sat i gang af initiativer. Det er ikke sikkert. Vi må løbende følge den regionale udvikling, vi må løbende tilpasse vores politik til de behov og de problemer, der opstår.

Jeg vil derfor gerne slutte af med at give det tilsagn, at regeringen vil forsøge at være på forkant med udviklingen gennem dialog med regionerne, gennem målrettede initiativer og ved en løbende systematisk overvågning og analysevirksomhed på området.

Kl. 10.25

Forhandling

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak for redegørelsen. Først nogle enkelte kommentarer, før jeg går i gang med mine egne stikord.

Det er rigtigt, at vi havde debatten om statslige arbejdspladser forleden, og at det selvfølgelig er en del af den regionalpolitiske debat, et del-emne, som vi sidste år valgte at plukke ud for specielt at gøre noget ved det.

Så siger ministeren, at vi har en god udvikling i langt de fleste dele af landet, i langt de fle-

ste regioner. Nu ved jeg godt, at vi ikke kan få alle regioner hævet til gennemsnittet, jeg er helt opmærksom på, at der er visse matematiske problemer ved at få det klaret, men i de år her er det jo gået ganske kraftigt op ad bakke for nogle enkelte områder i Danmark.

Så nævner ministeren temmelig ofte planloven. Der vil jeg gerne sige om planloven, at jeg synes ikke, at den har så meget med regionerne at gøre; jo, den har noget med alle regioner at gøre, ikke kun de svage regioner. Jeg synes, at de positive tiltag for udviklingen i landdistrikterne hører hjemme i landdistriktspolitikken og i forholdet land/by, som er et problem, der er aktuelt i alle regioner, uanset om de er svage eller stærke; men ellers er det da helt udmærket at tage det med her.

Så nævner ministeren en anden ting, og jeg lagde mærke til, at han lige sendte et blik ned til mig, nemlig at grønne afgifter godt kunne have en negativ regional konsekvens. Det ved jeg ikke rigtig, det må vi tage en længere snak om, tror jeg. Jeg tror altså godt, at man kunne tænke sig grønne afgifter, som faktisk kunne fremme den regionale udvikling, men det er så en øvelse i sig selv.

Så vil jeg nævne noget, som op til debatten i dag for mig er blevet lidt en hovedsag. Det er, at Finanstilsynet forhandler med Realkreditrådet om, at de vil komme med en ny vejledning, som pålægger realkreditinstitutterne i højere grad at kreditvurdere efter handelsværdi. Det har jo nogle ganske forfærdeligt negative konsekvenser for udkantområderne. Hvordan skal et specialbyggeri, som erhvervsbyggeri ofte er, eller et institutionsbyggeri have en handelsværdi, når det ligger i et udkantområde? Det er meget, meget svært.

Indtil nu har man jo vurderet den slags ting både efter handelsværdi, efter bygningsværdi og efter de pågældende virksomheders og institutioners evne til at betale deres regninger, for at sige det sådan, deres evne til at føre regnskab. Det er de egentlig sluppet rimeligt godt fra, der er ikke erfaring for – det siger de selv – at de sætter penge til.

Vi er også nogle, der synes, at de i mange år har været alt for forsigtige med långivning til udkantområder, til de tyndt befolkede områder, og at det i sig selv har hæmmet udviklingen. Men der har vi så tænkt, at ja, ja, de har jo også til opgave at forsvare deres obligationers værdi osv.